

EINAR TURKOWSKI (1972)

Narodil sa v roku 1972 v Kieli (Nemecko). Už od mladosti sa venoval výtvarnému umeniu a v 13 rokoch vyhral školskú cenu za mimoriadny umelecký talent. V roku 1996 začal pracovať v oblasti reklamy, vytváral logá, plagáty a propagačné materiály. V tom istom roku mal svoju prvú výstavu abstraktných diel v Kieli.

V roku 1999 začal študovať u Rüdigerera Stoya ilustráciu a komunikačný dizajn na univerzite v Hamburgu. Školu absolvoval v roku 2005 a od tohto roku pracuje ako ilustrátor.

So svojou prvotinou „*Es war finster und merkwürdig still*“ (Bolo tmavé a zvláštne ticho) dosiahol viacero úspechov, okrem iného 2. cenu na 16. Troisdorfer Bilderbuchpreis a prestížnu Grand Prix na 21. Bienále ilustrácií Bratislava 2007.

Pri ilustrovaní používa tradičnú techniku kresby ceruzou a dokazuje ňou, že aj šedá farba môže byť plná farieb.

Príbeh o lapačovi mrakov je pozoruhodný nie len výberom farieb. Je to príbeh o mužovi, ktorý nechal svoju loď vraziť do pieskového brehu, vyšiel na pevninu a usadil sa v opustenom dome. Je to príbeh o jeho aktivitách o ktorých síce vieme málo, ale stále ich považujeme za úchvatné (vďaka mužovmu podrobnému opisu alebo umelcovmu podrobnému popisu). Tento príbeh možno čítať ako ilustrovaný popis nehostinnosti k cudzincom. Ale môžeme ho aj interpretovať ako epizódu v živote poslanca umelca, ako metaforu umenia, ktoré vydesí dobrých občanov a izoluje umelca. Je to príbeh, ktorý sa môže odohrať kdekoľvek, ale napriek tomu reflektuje pobrežnú krajinu, z ktorej Turkowski pochádza. A tak ako sa toto dielo nepodobá na konvenčnú ilustrovanú knihu, vytvoril svojim štýlom písania atmosféru, ktorá nám pripomína krátke príbehy z 19. storočia prepojené s modernizmom. Čo robí tento príbeh o neznámom mužovi chytajúcim v mrakoch zrozumiteľným, čo robí túto fantáziu pochopiteľnou je vlastne nepochopiteľná zručnosť – muža aj umelca. Pre neho, ktorý používa len mäkké ceruzky, pre neho je každý detail, ktorý evokuje realitu, ihriskom. Jeho impozantné vyobrazenia nie sú len vrcholom knižnej ilustrácie, ale odrážajú tradície veľkých surrealistov ako Dali alebo René Magritte, ktorých snové scény sú zložené z častí prevzatých z reality.

Zručnosť Einara Turkowskeho a jeho umelecky radikálna metóda mu garantuje nepredajné právo rozhodnúť o stránkach a typografii. Jediné rozhodnutie vydavateľa bolo zaručiť, že knižná jedinečnosť nebude prekrytá komerčným prebalom, ale podporí jej charakter až do konca. Odlišné prebaly španielskeho a francúzskeho vydania boli schválené umelcom. Vo vnútri knihy sa odvážil nakresliť búrkové mraky s výrazom svetelných dotykov, ktoré transformoval do bavlnených guľčiek, s neuveriteľnou prirodzenosťou, ktorá vytvára nádherný kontrast k realistickému charakteru príbehu. No dokonca ani tu nerozmazal umelec línie alebo nestenčil hrubé ťahy ceruzy. Kontrola líní je pre neho najdôležitejšia.

Prvýkrát v histórii Bienále ilustrácií Bratislava bola Grand Prix udelená mladému autorovi za jeho prvú knihu. Porota ocenila dielo, ktoré opísali nasledovne: „Vybrali sme ilustrátora Einara Turkowskeho pre jeho inovatívnu cestu rozprávania príbehu vytváraním vlastného imaginatívneho tichého univerza a za vysokú profesionálnu úroveň jeho diel. Obrazy pozývajú čitateľa vnímať autora v jeho originálnom poetickom a magickom svete. Jeho čierne biele kresby žiaria humorom, emóciami, inteligenciou a...farbou. Aj keď je základom nášho výberu originalita kresby, sme radi, že sa perfekcionizmus umeleckého diela skĺbil s vysokou kvalitou tlače.“